

har imidlertid udtalt, at princippet om god databehandlingsskik i lovens § 5, stk. 1, medfører, at der i forbindelse med privates tv-overvågning som den absolutte hovedregel alligevel skal gives forudgående information til ansatte. Ved vurderingen af, om der kan ske fravigelse af denne hovedregel, må de hensyn, som kan begrunde fravigelse af oplysningspligten, jf. lovens § 30, inddrages. Heri ligger, at der skal være tale om afgørende hensyn til private eller offentlige interesser.

3.2.5. Fortrolighed og datasikkerhed

Persondatalovens §§ 41 og 42 indeholder krav til behandlingens fortrolighed og datasikkerhed. Det følger heraf bl.a., at den dataansvarlige skal iværksætte de fornødne tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger mod, at oplysninger kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med loven. De personer eller virksomheder, der arbejder for den dataansvarlige, må kun behandle personoplysninger efter instruks fra den dataansvarlige, medmindre andet følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, jf. lovens § 41, stk. 1 og 3.

For offentlige myndigheders digitale tv-overvågning medfører lovens regler om behandlingssikkerhed bl.a., at optagelserne skal beskyttes med de fornødne sikkerhedsforanstaltninger. Både lovens regler om datasikkerhed og den i medfør heraf udstedte sikkerhedsbekendtgørelse, jf. bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000 med senere ændring om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning, finder i den forbindelse anvendelse.

For private gælder lovens regler om behandlingssikkerhed, uanset om tv-overvågningen sker med digitalt eller analogt udstyr. I praksis anbefaler Datatilsynet generelt, at dataansvarlige i den private sektor ved elektronisk databehandling følger de sikkerhedskrav, som er beskrevet i sikkerhedsbekendtgørelsen, jf. ovenfor.

3.2.6. Anmeldelse

Persondataloven indeholder i kapitel 12-14 regler om anmeldelse af behandlinger til tilsynsmyndighederne. Der sondres mellem anmeldelse af behandlinger, der foretages for den offentlige forvaltning (kapitel 12), anmeldelse af behandlinger, der foretages for en privat dataansvarlig (kapitel 13), og anmeldelse af behandlinger, der foretages for domstolene (kapitel 14).

Alle behandlinger af personoplysninger skal som udgangspunkt anmeldes. Den behandling, der foreta-

ges for den offentlige forvaltning og private dataansvarlige, skal anmeldes til Datatilsynet, mens behandling for domstolene skal anmeldes til Domstolsstyrelsen. En anmeldelse skal bl.a. indeholde oplysninger om navn og adresse på den dataansvarlige, behandlingens betegnelse og formål samt oplysninger om personkredsen og de oplysningstyper, der behandles.

Der gælder en række undtagelser fra anmeldelsespligten. Den offentlige forvaltning skal således kun foretage anmeldelse af behandlinger, som omfatter oplysninger af fortrolig og følsom karakter. En oplysning anses for fortrolig, hvis der er tale om oplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssige tilhørsforhold eller om helbredsmæssige og seksuelle forhold, jf. lovens § 7, stk. 1, eller oplysninger om straffbare forhold, væsentlige sociale problemer og lignende følsomme privatlivsforhold, jf. lovens § 8, stk. 1. Endvidere anses en oplysning for fortrolig, hvis dette er foreskrevet i en særlig lov, eller hvis det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde oplysningen for at varetage væsentlige hensyn til private eller offentlige interesser, jf. straffelovens § 152 og forvaltningslovens § 27, stk. 1. Bekendtgørelse nr. 529 af 15. juni 2000 om undtagelse fra pligten til anmeldelse af visse behandlinger, som foretages for den offentlige forvaltning, indeholder en række undtagelser fra den omtalte anmeldelsespligt.

For behandlinger hos private findes en liste over undtagelser fra anmeldelse i lovens § 49. Listen suppleres af bestemmelser i bekendtgørelse nr. 534 af 15. juni 2000 med senere ændring om undtagelse fra pligten til anmeldelse af visse behandlinger, som foretages for en privat dataansvarlig.

Nogle behandlinger anses for at kunne indebære en så alvorlig risiko for den personlige databeskyttelse, at Datatilsynet skal foretage en vurdering af behandlingen, før den iværksættes. Når en behandling omfatter følsomme oplysninger, kan den først påbegyndes, når den dataansvarlige har modtaget en udtalelse eller tilladelse fra Datatilsynet.

Den offentlige forvaltning skal efter persondatalovens § 45 indhente en udtalelse fra Datatilsynet inden databehandlingens påbegyndelse, hvis 1) behandlingen omfatter følsomme oplysninger, jf. § 7, stk. 1, eller § 8, stk. 1, 2) behandlingen udelukkende finder sted i videnskabeligt eller statistisk øjemed eller med henblik på at føre retsinformationssystemer, eller 3) behandlingen omfatter sammenstilling eller samkøring af oplysninger i kontroløjemed.

En privat dataansvarlig skal ifølge lovens § 50 indhente Datatilsynets tilladelse, hvis 1) behandlingen